

ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΑΘ. ΤΣΟΥΚΝΙΔΑ

» **Σε μια** σκηνή του πανέμορφου «Jimmy's Hall» του αειθαλούς Κεν Λόουτς, ο εφημέριος που ηγείται της μάχης κατά της προσπάθειας του κομμουνιστή Τζέιμς Γκράλτον και των συντρόφων του να λειτουργήσουν ένα πολιτιστικό κέντρο που θα ανοίξει τους ορίζοντες των ντόπιων εργατών και χωρικών κάνοντας πράξη τα «τρία οκτώωρα», γυρνά στον νεότερο παπά και με κάτι μεταξύ απδίας και τρόμου τού δείχνει τι τον ενοχλεί πιο πολύ στον λόγο του αντιπάλου του: Το από τον καθένα ανάλογα με τις ικανότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του... Μερικές σκηνές πιο κάτω, ο εφημέριος, οι επίσημες και ανεπίσημες αρχές του τόπου και οι τραμπούκοι μαζί κάθονται σε ένα δωμάτιο και αποφασίζουν την απομάκρυνσή του πριν να είναι αργά, πριν ανάψει η σπιθα...

Μια ταινία που αξίζει έτσι κι αλλιώς να δει κανείς, πόσο μάλλον που συνειρμικά παραπέμπει απόλυτα στο κλίμα των ημερών, όπου ο ένας μετά τον άλλον, διεθνείς αναλυτές

και, ακόμα περισσότερο, εγχώριοι πολιτευτές και δημοσιολογούντες προσπαθούν να μας εξηγήσουν πόσο κακό πράγμα είναι οι (πρώρες) εκλογές και, κυρίως αυτό, η πιθανότητα δημοκρατικής εναλλαγής στη διακυβέρνηση της χώρας και η ανάληψη της εξουσίας από μια πολιτική δύναμη που προσβέυει διαφορετικές πολιτικές αρχές από τον νεοφιλελεύθερο «μονόδρομο των αγορών».

«Ας είμαστε ρεαλιστές», μας λένε, εξηγώντας πως αυτός είναι ο σύγχρονος κόσμος. «Σε καπιταλισμό ζούμε» προσθέτουν ανερυθρίαστα κάποιοι άλλοι (κεντροαριστερών καταβολών και ταυτότητας εν πολλοίς), λησμονώντας αν μη τι άλλο ότι με αυτή τη λογική θα είχαμε ακόμα πλήρως θεσμοθετημένη την παιδική εργασία, που, ας μην ξεχνιόμαστε, ταλανίζει εκατομύρια παιδιά στον Τρίτο Κόσμο...

Στην πραγματικότητα, δεν λησμονούν. Απλώς αποδέχονται ως κίνδυνο -οι κατά τα άλλα αυτοπαρουσιάζονται ως ευρωπαϊστές- αυτό που χωρίς μισόλογα επισημαίνει τηλεγράφημα του Reuters, επικαλούμε-

Η επίκληση των αγορών για να δικαιολογηθεί ο πολιτικός μονόδρομος συνιστά ανοιχτή άρνηση της δημοκρατικής εναλλαγής και των αρχών της λαϊκής κυριαρχίας. Και γίνεται την ώρα που πλησιάζει η ολοκλήρωση της συμφωνίας ελεύθερου εμπορίου Ε.Ε.-ΗΠΑ

νο Ευρωπαίους τραπεζίτες και τεχνοκράτες: Ότι μια εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ «θα μπορούσε να προκαλέσει μια θεμελιώδη συζήτηση για το μέγιστο πολιτικής» στην Ευρώπη, ενισχύοντας δυνάμεις που θα αμφισβητούσαν την κατεύθυνση των λε-

γόμενων «μεταρρυθμίσεων», αυτών που αποσκοπούν χωρίς να το κρύβουν στη συρρίκνωση του Δημοσίου υπέρ της ανεξέλεγκτης ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Κι αν αυτό θέλουν οι πολίτες; Σήμερα της Ελλάδας, αύριο της Ιταλίας,

της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, στο τέλος και της ίδιας της Γερμανίας, όπου η ίδια «μεταρρυθμιστική ατζέντα» διαλύει μεθοδικά τις αρχές του κοινωνικού κράτους υπέρ των ιδιωτών και μάλιστα των μεγάλων πολυεθνικών... Για να γίνει ακόμα σα-

φέστερος ο σχεδιασμός, ας λάβουμε υπ' όψιν τη δήλωση που έκανε πριν πέντε μέρες ο υπουργός Τροφίμων και Γεωργίας της Γερμανίας Κρίστιαν Σμιτ, προαναγγέλλοντας ότι οι -μυστικές, ας μην το λησμονούμε- συνομιλίες για τη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΗΠΑ αναμένεται να ολοκληρωθούν έως το τέλος του επόμενου έτους: «Έως την εποχή που στολίζουμε τα χριστουγεννιάτικα δέντρα στο τέλος του 2015, ενδέχεται, αν είμαστε έτοιμοι, να τοποθετήσουμε την ΤΤΙΡ στο τραπέζι ως ένα από τα χριστουγεννιάτικα δώρα», επισήμανε σύμφωνα με την Deutsche Welle, κατά τη διάρκεια επίσκεψής του στην Ουάσιγκτον... Ποιοι πολίτες; Ποιοι λαοί;

Το διακύβευμα είναι πολύ μεγάλο για να δεχθούν οι ελίτ της Ευρώπης ένα δημοκρατικό μήνυμα αμφισβήτησης. Κι αυτό το διακύβευμα υπηρετούν Σαμαράς και Βενιζέλος. Οι «προοδευτικοί» και «κεντροαριστεροί», βουλευτές και μη, που τους ακολουθούν ας το πουν με το όνομά τους, χωρίς να κρύβονται πίσω από τον «ρεαλισμό»...